

४

मुक्तिः केवल एक मात्र जवाफ

यस अध्यायको निम्ति पढनुहोसः यूहन्ना २:२५, यर्मिया १७:९, तितस १:१,२, रोमी ३:१९-२४, प्रेरित २:३७, लूका ७:४७, एफिसी २:१-५ ।

स्मरण गर्नुपर्ने पदः “ ‘परमेश्वरले संसारलाई यस्तरी प्रेम गर्नुभयो की उहाँले उहाँसँग भएको केवल एकमात्र पुत्र त्यसलाई दिनुभयो। उहाँलाई विश्वास गर्छु प्रत्येक व्यक्ति मर्ने छैन तर उसले अनन्त जीवन पाउने छ। ’ ” (यूहन्ना ३:१६ रूपान्तरित)।

मूल सोचः पापको समस्या खेलाचीं वा चानचुने होइन। यो अत्यन्त ठूलो र गम्भिर छ। तर त्यस पापको समस्यालाई समाधान गर्न परमेश्वरको बृहत योजनाप्रति हामी आभारित हुनुपर्दछ।

अदनको बँगैचामा आदम र हवाले ल्याएको पापको समस्याले गर्दा सारा मानव जाति सङ्कटमा परेको छ। तिनीहरूको पतनले गर्दा नै विश्वको इतिहासमा असल र खराबको बीचमा महान् मतभेद वा संग्राम छेडिन पुगेको छ। त्यस मतभेद रोक्न, र पूरा हटाउने अभिभारा परमेश्वरलाई नै सुम्पिएको छ। त्यो हटियो भने पापबाट ल्याएको भयङ्कर परिणामको पनि अन्त हुनेछ। पापले ल्याएको दुःखद परिणाम यस पृथ्वीमा मात्र नभएर सारा सृष्टिलाई नै असर परेको छ। उहाँको सृष्टिमा पापबाट ल्याउने भयङ्कर परिणामबाट उद्धार गर्न मुक्तिको योजना तर्जुमा गर्नुभएको हो। मानिसलाई मुक्ति दिन यस संसारमा युद्ध भइरहेको छ। यद्यपि, सारा जगत नै त्यस महान् मतभेद वा संग्राममा मुछिएको बाइबलले हामीलाई देखाइएको छ।

पापको नियन्त्रणबाट मुक्त गर्न तर्जुमा गरिएको परमेश्वरको कामलाई मुक्तिको दर्शन वा शिक्षा भनिन्छ। हो, मानव जातिलाई पापको

चँगुलबाट छुटकारा दिन परमेश्वरले गजबको योजना तयार गर्नुभएको छ। हामीहरूको काम वा भूमिका भनेको यस प्रश्नको जवाफमा भरपर्छ, परमेश्वरले तर्जुमा गर्नु भएको मुक्तिको योजनामा हाम्रो सहभागी कस्तो हुनेछ? यस नित्य जीवन बिताइरहेका हामी मानव जातिले अनित्य जीवनको उपभोग गर्न त्यस प्रश्नको जवाफमा भरपर्दछ।

१. समस्याको दायरा (यूहन्ना २:२५)

पापको समस्यालाई समाधान गर्न परमेश्वरले मुक्तिको योजना तयार गर्नुभएको हो। यदि समस्यालाई समाधान गरिएन भने केवल योजनामात्र बनाएर काम लाग्दैन। पापको आकार चाहे सानो होस् चाहे ठूलो होस्, त्यसको मतलब छैन। पाप पापै हो।

ध्यानपूर्वक देहायका पदहरू पढ्नुहोस्: यूहन्ना २:२५, भजन ५९:२, यर्मिया १७:९, रोमी ५:१२, कूब ५:१-७, यशैया ५:२३ र थेसलोनिकी २:१०। पापको समस्या कतिको गम्भिर रहेछ भनेर ती पदहरूले कसरी बताउँछ? तपाईंको जीवनमा वा तपाईंको वरिपरि त्यस समस्यालाई के अनुभव गर्नुभएको छ?

पापको समस्या कतिको छ भनेर संसारको चलखेलमा लागिरहेका हामीहरूलाई के थाहा छ? प्रत्ये क्षण हामी पापै पापको सासमा बाँचिरहेकाछौं। हाम्रा वरिपरि पाप र त्यसको परिणाम क्षण क्षणमा देखिरहेकाछौं। यस पृथ्वीमा रहेका मानव जातिको प्रत्येक भागमा पापले बिगारी दिएको छ। चाहे सार्वजनिक राजनैतिक क्षेत्रमा होस् वा लुकिएको मानव हृदयमा होस्, पापको असर सबै मानवमा परेको हामी देख्दछौं। मानिस जातिले समाधान गर्न नसकिने पापको समस्या यति खराब छ कि यदि परमेश्वरले हस्तक्षेप गर्नुभिएन भने त्यो समस्या कहिले पनि समाधान हुने थिएन। तर त्यस समस्याको समाधान परमेश्वरले गर्नुभएकोले हामी उहाँप्रति अत्यन्त आभारित हुनुपर्दछ। मुक्तिको योजनाको लक्ष्य नै पापको समस्यालाई समाधान गर्नु हो।

२. परमेश्वरको जवाफ: खण्ड १ (तीतस १:१,२)

पापको परिणामले त्यसको समाधान गर्न समय हामीले पाएका थिएनौं। पापको परिणाम यस्तो छिटो र छरितो भयो की त्यसलाई तुरन्तै ध्यान दिनुपरेको थियो। त्यसकारण पाप आउनुभन्दा अघि नै त्यसको समाधानको निम्ति योजना तयार पारिराख्नु परेको थियो। एलेन जी ह्वाइटले स्पष्टरूपमा यसरी वाख्या गर्दछिन्: "पाप आउनुवित्तिकै मुक्तिदाता तयार हुनुभएको थियो। खीष्टलाई थाहा थियो कि उनले कष्ट पाउनुपर्ने छ। तर मानिसको सट्टामा मर्न उहाँ तयार हुनुभयो। आदमले पाप गर्ने वित्तिकै परमेश्वरको पुत्रले सारा मानिसहरूको पापको मोल तिर्न सरिक हुनुभयो।"-एस डीए कमेन्टरी, ठेली १, पृ. १०८४बाट रूपान्तरित।

मुक्तिको योजनाको बारेमा देहायका पदहरूले के भन्छ र साथै त्यो योजना कहिले तयार भएको थियो ती पदहरूले खुलासा गर्दछन्: तीतस १:१,२, एफिसी १:३-५, २ थेसलोनिकी २:१३,१४ र प्रकाश १३:८? ती पदहरूबाट कस्तो महान् आश्वासन र प्रतिज्ञाहरू हामीले पाउन सक्दछौं?

ती पदहरूले हामीलाई के भन्दछ सो गहिरिए सोच्नुहोस्। तिनीहरूले के सन्देश दिइरहेको छ? संसारको सृष्ट भन्दा अघि वा अनन्तकालदेखि नै पाप आयो भने त्यसको समाधान कसरी गर्ने भनेर परमेश्वरले योजना बनाउनुभएको थियो। परमेश्वरले पाप सृष्टि गर्नुभएन। (यदि उहाँले पाप सृष्टि गर्नुभएको भए त्यसको जिम्मेवार उहाँ हुनुहुन्थ्यो। त्यस्तो धारणा राख्नु नै अत्यन्त डरलाग्दो छ)। तर पाप आउनेछ भन्ने पूर्वज्ञान परमेश्वरलाई थाहा थियो। त्यसकारण अनन्त समयमा नै पापसँग सामना गर्न उहाँले त्यसको समाधान तयार गर्नुभएको थियो।

यस समन्धमा भाग्यरेखा वा दैवको लेखा भन्ने अधिकांस धर्म र मानव दर्शनहरूले कोरेको तर्क सोच्नु आवश्यक छ। भाग्यमा जे लेखेको छ सो हुन्छ भन्ने विश्वासलाई बाइबलले मान्यता दिन्दैन। प्रिडिस्टिनेशन वा कोहिले मुक्ति पाउने कोहिले नपाउने भनेर परमेश्वरले निर्धारण गर्नुहुन्छ भन्ने विश्वास मानिसले बुझेकोमा भर पर्दछ। अनन्तकालदेखि

परमेश्वरको योजना यो छ की येशूमा सारा मानव जातिले मुक्ति पाउन् । तर कतिपयले त्यस मुक्तिको बरदानलाई अश्विकार गर्दछन्, तर त्यो बरदान अश्विकार गरियो भन्दैमा त्यो बरदानको अवमूल्यन हुँदैन । येशूको बलीलाई ग्रहण नगरि पापमै परिरहने मानिसको रोजाइले परमेश्वरलाई दुःखी बनाउँछ नै । यद्यपि, मुक्ति पाउने वा नपाउने आत्मनिर्णयको अधिकार मानव जातिलाई नै सुम्पिएको छ । परमेश्वरले उसको निधारमा कोरेर त्यो अधिकारलाई उहाँले कुण्ठित गर्नुहुन्न ।

अनन्तकालदेखि तपाईंले मुक्ति पाओस् भन्ने परमेश्वरको अद्भूत सत्यको बारेमा सोचनुहोस् । त्यसको अर्थ के हो, त्यसमा ध्यान गर्नुहोस् । तपाईंको जीवन सार्थक बनाउन त्यस्तो आत्मज्ञानले कसरी असर पार्नसक्दछ ?

३. परमेश्वरको जवाफ: खण्ड २ (१ कोरन्थी ६:८-११)

संक्षेपमा मुक्तिको इतिहास हामी हेरौं । यस पृथ्वीमा मुक्तिको इतिहास उत्पत्ति ३:१५बाट सुरु हुन्छ जहाँ पहिलो सुसमाचारको सन्देश दिइएको थियो । बलिप्रथा उत्पत्ति ४:४मा सबभन्दा पहिला देखाइएको थियो भने उत्पत्ति १२:१-३मा परमेश्वरले अब्राहमसँग विशेष बाचा बाँध्नुभएको थियो । त्यस पछि परमेश्वर आफ्ना भक्तहरूसँग रहन इच्छा प्रकट गरि उहाँको लागि पवित्र बासस्थान वा मन्दिर बनाउन इस्रायलीहरूलाई अन्हाउनुभएको थियो (प्रस्थान २५:८) । त्यस मन्दिर भित्र र परिसरमा गरिने सबै संस्कारहरूले येशूको जीवन, मृत्यु, पुनरुत्थान र स्वर्गमा उहाँले गर्नुहुने मूल पूजारीको कामलाई औँल्याउँथ्यो । पापको समस्या समाधान गर्ने प्रक्रिया थाहा पाउन चाहे ती मन्दिरका विधिविधानहरूलाई अध्ययन गरे पुग्छ ।

क्रुसमा के गरियो त्यो राम्रोसँग बुझ्न सके पापको समस्या समाधान गर्न परमेश्वरले कस्तो उपाय अपाउनुयो सो स्पष्ट रूपमा बुझ्ने थियो । मानिसको त्याग तपस्या र अथक प्रयासले पापको समस्या समाधान हुँदैन भनेर केवल क्रुसलेमात्र प्रमाणित गर्न सक्दछ । महान

समस्याको लागि महान समाधान नै चाहिन्छ। खीष्टको मृत्युद्वारा परमेश्वरले पापको बोझ आफैले बोक्नुभएको थियो। हामीलाई पापबाट छुटकारा गर्न त्यो जस्तो महान् अकल्पनिय मोल अरू के होला?

हाम्रो पापको मोल तिर्न खीष्ट मर्नुभयो, उहाँको महान् बलिदानलाई बाइबलले स्वर्ण अक्षरमा कुँधिएको हामी पाउँछौं। पापलाई परमेश्वरले कसरी तह लगाउनुभयो भनेर चित्रण गरेको बाइबलको चित्रलाई मामुली ठान्न मनासिव होइन। हाम्रो मुक्तिको आवश्यकतालाई खीष्टको मृत्युले कसरी ढाकिदियो त? देहायका टिप्पणीले त्यस प्रश्नको जवाफ खोज्नुहोस्:

१. क्षमा र पुनसंरचना वा परमेश्वरको सामु ठिक भएर खडा हुने अवसर पाउनु: लूका १८:९-१४, यशैया ५३:४-७, रोमी ३:१९-२४, २८ र जकरिया ३:१-४ पढ्नुहोस्।

२. धर्मी वा उचित जीवन र पूनर्जीवन वा परमेश्वरको सामु ठिक जीवन बिताउनु: १ कोरन्थी ६:८-११ र रोमी ६:१-८ पढ्नुहोस्।

३. महिमीत जीवन वा पुनरुत्थानपछि अनन्त जीवन पाउने परमेश्वरको बाचा: यूहन्ना ५:२४, २५, १ यूहन्ना ५:९-१३ र १ थेसलोनिकी ४:१६, १७ पढ्नुहोस्।

पाप यस्तो खराब छ कि त्यसको भयानक परिणामबाट बचाउन येशूले हाम्रो निम्ति क्रुस बोक्नुभयो। परमेश्वरबाट अनन्तकालसम्म विछोड हुने गतिबाट येशूले हामीलाई बचाउनुभयो। क्रुसलाई हरदम मध्य नजरमा राख्दा पापको मोहमा नलाग्न हामीलाई कसरी सहायता गर्न सक्दछ?

४. मुक्तिको आभास: खण्ड १ (प्रेरित २:३६-३८)

खीष्टको बलिद्वारा शुद्ध गरिएको आधारमा पापीहरूलाई क्षमा दिइएको हुन्छ र तिनीहरूलाई परमेश्वरतिर फर्काइन्छ (रोमी ५:६-१०)। खीष्टको मृत्युद्वारा परमेश्वरले गर्नुभएको क्षमा र उहाँतिर फर्किने

बरदानलाई प्रत्येक विश्वासीको अनुभवमा समावेश गरिनु पर्दछ। मुक्तिको ज्ञान र क्षमा पाइयो भनेर दङ्ग पर्नुमात्र पुग्दैन। वर्तमान जीवनमै मुक्ति वा परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको मोक्षको अनुभव गर्नुपर्दछ, मरेपछि होइन।

पश्चाताप वा आफूले गरेको भूल वा पापप्रति दुःख मनाउ गर्नु पापीको मुक्तिको प्रथम खुडिकला हो भनेर प्रेरित २:३६-३८ र प्रेरित ३:१९ले बताउँछन्। विगतको पापदेखि दुःख मनाउँदा परमेश्वरले हामीलाई क्षमा दिनुहुन्छ। तर त्यो क्षमा खीष्टको मृत्युसँग जोडिएको हुन्छ भन्ने आत्मज्ञानले तपाईंको मनस्थितिलाई कहाँ पुऱ्याउँछ?

देहायको टिप्पणीमा ध्यान दिनुहोस्: “खीष्टको सदाशयता वा क्षमा दिने गहिरो प्रेमको आत्मज्ञानले बाहेक मानिसको हृदय परिवर्तन गर्न कसैले छुन सक्दैन। जब खीष्टले क्रुसमा देखाउनुभएको असिमित प्रेमलाई पापीले गहिरिएर सोच्दछन् तब त्यसले पापबाट फर्कन शक्तिशाली र उत्कृष्ट तर्क पाउँदछन्। पाप गर्नुको कारण व्यर्थ भएको उसले सोच्दछन्। मानिसको निम्ति परमेश्वरले सोच्नुभएको यहि हितले उसलाई पश्चाताप गर्न अग्रसर गराउँदछ (रोमी २:४)।”-सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट बेलिभ (नाम्पा, आइडाहो: पासिफिक प्रेस पब्लिशिङ्ग आसोशियशन, २००५), पृ. १३५, १३६बाट रूपान्तरित।

रोमी ३:२३-२५ र एफिसी २:८ पढ्नुहोस्। खीष्टबाट क्षमा पाएर निर्दोष जीवनको आभास पाउन विश्वास अर्थात् उहाँमाथिको आस्थाले कस्तो भूमिका खेल्दछ?

कानले सुनेर, विशेष गरेर परमेश्वरको वचन सुनेर हाम्रो जीवनमा उहाँप्रति आस्था पल्हाउछ भनेर बाइबलले हामीलाई बताउँछ (रोमी १०:१७)। खीष्टको प्रेमको सोचमा पर्दा नै पापप्रति वितृष्णा भएर पछुताव गर्न अग्रसर गराउँछ भनेर हामीले हेर्नुपर्छ। त्यसकारण, पश्चाताप गर्ने आत्मनिर्णयको अधिकार केवल थोरैलाईमात्र सुम्पिएको छैन। परमेश्वरको छोराछोरी हुने हक प्रत्येक मानवजातिलाई सुम्पिएको कारण त्यसको उपभोग गर्ने ज्ञान बाइबलबाट प्राप्त हुनेभएकोले त्यसलाई

नियमित रूपमा ध्यान दिएर पढ्नु अत्यन्त जरुरी छ। त्यहि अध्ययनबाट नै परमेश्वरबाट निर्दोषी जीवन पाएको आभास पाउन सक्दछ।

परमेश्वरले हाम्रो हित चिन्ताउनुहुन्छ भन्ने ज्ञानले नै हामीलाई पश्चाताप गर्न र निर्दोषी जीवन बिताउन उक्साउँछ। त्यसकारण, यदि मैले पापको प्रायश्चित गरें र परमेश्वरबाट सफाइ पाएर नयाँ निर्दोषी जीवन बिताउने मौका हामीले पायौं भने त्यसको श्रेय परमेश्वरलाई नै दिनुपर्दछ। विश्वासद्वारा अनुग्रहलाई ग्रहण गर्दा नै हामीले उद्धार पाउँछौं (एफिसी २:८)। यथार्थमा भन्ने हो भने,, मुक्ति भनेको हामीलाई दिइएको परमेश्वरको बहुमूल्य बरदान हो।

तपाईंको हृदय र दिमागमा परमेश्वरको भलाई र करुणाको खोलो बगाउन दिन कस्ता कस्ता असल र सकारात्मक उपायहरू अपनाउनुपर्दछन्? र कसरी? परमेश्वरले तपाईंलाई के गर्नुभयो र उहाँले तपाईंलाई कसबाट उद्धार गर्नुभयो?

५. मुक्तिको आभास: खण्ड २ (रोमी ५:१६,१८)

कोहि मानिसले परमेश्वरको क्षमा, निर्दोषी वा सफा जीवन पाएको अनुभूति गर्दछ भने पवित्र आत्माको सहायताले उसको जीवनशैली परिवर्तित भएको अपेक्षा गरेको हुन्छ। परमेश्वरबाट निर्दोष घोषित हुनु वा पापबाट क्षमा पाउनु र शुद्ध हुनु भनेको पापीको निम्ति यी कुराहरू हुन्: (१) विगतका सम्पूर्ण अपराधबाट क्षमा पाउनु (लूका ७:४७, एफिसी १:७, रोमी ४:७), (२) पापले थुपारिएको सबै अभियोगहरूबाट सफाइ पाउनु (३) निर्दोष र धर्मी छ भनेर परमेश्वरको राज्यमा भित्राइनु (रोमी ५:१६,१८, रोमी ८:१, कलस्सी ३:१), र (४) जीवितै अवस्थामा नयाँ जीवनको बरदान पाएको अनुभूति पाउनु (एफिसी २:१-५, २ कोरन्थी ५:१७)।

त्यसको अर्थ के हो सोच्नुहोस्। जतिसुकै जघन्य पाप वा अपराध भएतापनि खीष्टको मृत्युले सबै छोपी दिन्छ। तपाईंको हृदयले तपाईंलाई जतिसुकै अपराधी वा दोषी ठहर्‍याइतापनि त्यसको अर्थ हुँदैन

(१ यूहन्ना ३:२०)। तपाईंको “फोहरी थाङ्ना लुगा जस्ता” (यशैया ६४:६) जस्तो सुकै पाप भएतापनि विश्वासद्वारा तपाईंको जीन्दगी खीष्टमा सुम्पनु पर्दछ र तपाईंको होइन उहाँको सिद्ध जीवनलाई तपाईंले ग्रहण गर्नुपर्दछ। अनि त्यसबेला नै तपाईं उहाँको पवित्र तथा धार्मिक जीवनको लुगा ओढाइ दिनुहुन्छ। उहाँको शिद्ध जीवन मानौं तपाईंकै हो भनेर उहाँले तपाईंलाई सुम्पिदिनुहुन्छ। पापीको निमित्त त्यो भन्दा अतुलनीय उपहार अरू के होला?

अब मनोक्रान्ति ल्याउने प्रश्न त यो छ, परमेश्वरको त्यो उपहार मानिसले कसरी उपभोग गर्न सक्दछ र यदि उसको जीवनमा आमूल परिवर्तन भएन भने? चोला परिवर्तन होइन तर त्यसतो आत्मिक परिवर्तनलाई नयाँ जीवन पाएको घोषणा गरिएको हुन्छ। यो नै वर्तमान जीवनमा नै मुक्ति पाएको अनुभूति प्राप्त गर्नु हो।

माथिका परिच्छेदमा उल्लेख गरिएका पदहरू पढ्नुहोस् र त्यसले सिकाएका पापक्षमाको विद्यालाई संक्षेपमा सोच्नुहोस्। अहिले नै हामीले त्यसको अनुभव कसरी गर्न सक्छौं सो वयान गर्नुहोस्।

पाप क्षमा पाउने अनुभवले परमेश्वरको सजायमा खस्किने प्रक्रियाको अन्त हुन्छ। परमेश्वर र मानव जातिको बीचमा आत्मियता फेरि बाँधिन पुग्छ। परमेश्वर र मानिसको बीचमा भएको खाडल पुरेर टुटेको सम्बन्ध पुनर्वहाली हुन्छ। पापीको जीवनमा नयाँ आयाम थपिन्छ। पवित्र आत्माको अगुवाईमा खीष्टसँग सतसङ्ग गर्ने सरसम्मानसाथ अधिकार त्यस पापीले पाउनेछ।

क्षमा र निर्दोषी भएको अनुभूति प्राप्त गर्न पापको प्रायश्चित्त गर्नु अनिवार्य छ। पश्चातापको प्रक्रियाले भूल स्विकार गरिन्छ र त्यसले बसिस्मा लिन अग्रसर गराउँदछ (प्रेरित २:३८, १ यूहन्ना १:९)। तर एउटा महत्त्वपूर्ण सत्यलाई याद गर्नु अत्यन्त जरूरी छ: पश्चाताप गर्ने अधिकार सबै मानव जातलाई उपलब्ध त छ, तर सबै जनालाई स्व:त क्षमा दिइन्दैन, किनभने कतिपयले पश्चाताप गरेर नयाँ जीवन बिताउने

अवसरलाई रोज्न चाहेको हुँदैन। (अर्थात् मानिसको इच्छा विपरित परमेश्वरले नयाँ जीवन कसैलाई लाइनुहुन्न)।

प्रत्येक क्षण यदि परमेश्वरको करुणालाई पकडि राख्न सक्नुभएन भने तपाईं कहाँ हुन्छ होला? येशूले तपाईंलाई गर्नुभएको कामको आधारमा परमेश्वरले तपाईंलाई ग्रहण नगरि तपाईंको काम र विधिविधान पालनमा ग्रहण गर्छ भने तपाईंको आत्मिक अवस्था कस्तो हुनेथियो होला?

उपसंहार:

थप जानकारी: देहायका सामग्रीहरू पढ्नुहोस्: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित *द डिजायर अफ एजेजको* पृ. १९-२९को "गड विथ अस" अध्याय, रावल डिडरनबाट सम्पादित *हान्डबुक अफ सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको* पृ. २७१-३१३मा उल्लेखित इभान टी ब्लेजनको लेख, "सालभेशन"।

चिन्तनमनन:

- १ येशूको मृत्युलाई निम्त्याइएको पाप कस्तो खराब होला, सोच्नुहोस्। मानिस आफैले कुनै अथक प्रयास, त्याग तपस्याद्वारा पापको समस्या समाधान गर्न असमर्थ छ भनेर क्रुसले कसरी देखाउँछ? हाम्रो लागि जे गरियो त्यसमा हामीले के थप्न सकिन्छ र?
- २ क्रुसले गर्दा परमेश्वरसँग हाम्रो उपस्थितिमा केहि परिवर्तन भएको छैन भनेर कतिपयले विश्वास गर्दछन्। परमेश्वरप्रति हाम्रो मनस्थितिलाई मात्र क्रुसले परिवर्तन गराउँछ भनेर तिनीहरूले दावी गर्दछन्। यस किसिमको धार्मिक तर्क किन अनुचित छ? क्रुसले गर्दा परमेश्वरप्रति हाम्रो मनस्थिति अलिकति मात्र बदलिदिन्छ भन्ने तर्कले पापको समस्यालाई किन न्यूनतममा झारी दिन्छ?

- ३ बाइबलको ज्ञान र मुक्तिको बारेमा सबै कुरा थाहा पाएतापनि मुक्तिलाई अनुभव नगर्दा ती ज्ञानको अर्थ केहि छ त? एलेन जी हाइटको देहायको मनतव्यलाई तपाईं के भन्नुहुन्छ: “इसाई अनुभवको अत्यन्त महत्त्वपूर्ण भाग परमेश्वरको निमित्त पवित्र जीवन बिताउनु हो।”? *आवर हाइ कलिङ्ग*, पृ. २४३बाट रूपान्तरित। दैनिक जीवनमा मुक्तिको अनुभव कसरी पाइरहने?
- ४ येशू र सैतानको बीचमा भइरहेको महान् मतभेदको संग्रामको विषयमा मुक्तिको योजना कत्तिको महत्त्वपूर्ण छ? येशूमा मुक्ति नपाओस् भनेर सैतानले किन सकेसम्म मानिसहरूलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राख्न खोज्दछन्? हाम्रो विरुद्धमा चलाउने सैतानका औजारहरू के के हुन्? ती औजारहरूबाट हामी कसरी सुरक्षित हुने?

